

førelse af en tiltrængt Beskyttelse af *unge Mennesker under 18 Aar, der beskæftiges i Beværtninger*. Udvalget blev efter Henstilling af Indenrigsministeren enigt om ikke at foretage Ændring af Paragraffen, men at henstille til Indenrigsministeren at henvise Spørgsmaalet til Behandling i det af ham nedsatte Udvalg vedrørende Børns og unge Menneskers Arbejde. Indenrigsministeren svarede hertil (F. Sp. 5277), at det var hans Agt at henvise dette Spørgsmaal til det nævnte Udvalg.

I Udvalgsbetænkningen udtales, at Udvalget mener, at der i Löven maa fastsættes, hvilke Krav der som Minimum bør stilles til Beværtningslokaler og Lokaler til Gæstgiverier, ligesom der ogsaa bør findes særlige Bestemmelser for Bevilling til Beværtning i Jernbanetog og paa Skibe, som er i Fart. Affattelsen af hertil sigtende Ændringsforslag ønskedes udarbejdede i Indenrigsministeriet og forelagte for Udvalget imellem Lovforslagets anden og tredie Behandling. Til denne Udtalelse bemærkede Indenrigsministeren ved 2. Behandling (F. Sp. 5277), at Ministeriet bestræbte sig for at faa disse Spørgsmaal saaledes oplyst, at det kan lykkes Ministeriet at naa en Udformning, der vil kunne blive Genstand for Udvalgets Overvejelser, inden 3. Behandling finder Sted. Der fremkom ikke ved 3. Behandling Ændringsforslag vedrørende de omhandlede Forhold.

Af de af Udvalgets Flertal eller Mindretal i Betænkningen fremsatte *almindelige Bemærkninger* skal nævnes: Det oft-nævnte Flertal (Martin Hansen, Heilesen, J. Jacobsen, N. C. Jensen, L. Kvist, Holger Larsen, Mads Larsen, A. C. Meyer, A. C. Mortensen, Nørskov og Vesterager) gør gældende, „at *Kommuneafstemningen* nu har været praktiseret gennem 16 Aar og som Regel været afgørende for Bevillingsmyndighedens Beslutning, idet der er blevet taget Hensyn til Afstemningens Resultat. Det maa anses for givet, at der, som hidtil, vil blive fortsat med disse Afstemninger og med samme Resultat overfor de bevilgende Myndigheder, og saafremt de ikke kommer ind under lovbundne Regler, som almindelig Flertalsbeslutning, vil Ædruelighedsspørgsmaalet efterhaanden komme i Forgrunden ved de kommunale Valg. Flertallet anser det endvidere for at være af den største Betydning for vort Samfund, at den efter Forholdene i de enkelte Kommuner mest passende Begrænsning og Regulering af Adkomster med Ret til at udskænke, forhandle eller fordele stærke Drikke foregaar gennem det kommunale Selvstyre.“

Et *Mindretal* (F. K. Madsen, Lemvigh-Müller, Pürschel og Trier) „finder, at en almindelig Revision af Beværterloven efter Gennemførelsen af de i 1921 vedtagne Ændringer uden Skade kunde opsættes, til større Klarhed var naaet over de i Udlandet indhøstede Erfaringer og Muligheden for at frugtbar-